

En Castelló de Ampurias,
Un any dels que han passat,
Ab blat de moro l's feren
Segons tinch ja explicat.

Y sens que al blat de moro
Perjudicassen res,
Bleda-rabas tingueren
A manta; no hi ha mes.

De terra una vessana
Entre tot se empleá,
Pero lo que culliren
Fou cosa que pasma;

Que dotse carretadas
De bleda-rabas sols
Hi hagué: que es partida
Que no ho creurian molts.

Quant arrancats ja sian
Las fullas sel's traurán;
Y pel camp escampadas
Alli se quedarán.

Tota classe de bestias
Engegarhi podreu;
Y las que no s' acabian
Per fems las trobaréu.

Podeu desde luego
Sembrar alli lo blat
Sens mes fems ni llaurada
Que per deixá l' colgat.

Dos anyadas de est modo
Trauréu de un mateix lloch,
Sens cap augment de gastos
Ni l' camp danyar tampoch.

Las arrels arrancadas,
En paratge sequer
Conduiréu en pila
Com si fos un llenyer:

Ab palla sota y sobre
Y en torn las cubriréu,
Y tot l' ivern de est modo
Conservarlas debeu.

Las que per menjar vulguian
Donarse al bestiar,
Cada volta á la pila
Aneulas á buscar:

Trayeune be la terra,
Torneu tapá l' forat,
Y á llescas ben talladas
Las menjarán de grat.

La pila, preserveula
De humitat y calor;
Feu que no se pudrescan
Ni prengan escalfor:

La que s' pudreix, á fora;
Si se escalfan, desfeu
La pila y desde luego
En altre lloch la seu.

Antes de conduirlas,
Es precis reservar
Totas las que os convingan
Per l' any vinent granar:

Trien las mes senceras,
Las mes grossas; y á part
De las altres gardeulas
En bon lloch y ab bon art.

La següent primavera,
Perque vos granian be,
En bon recó de terra
Plantarlas vos convé.

Tres palms de espay cal darias
Del un al altre clot,
Y alli brotan y creixen
Y fan son espigot.